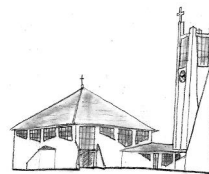

FARNÍ ZPRAVODAJ

Nového Hrozenkova a Karolinky

2018/1

březen 2018

TÝDEN, KTERÝ ZMĚNIL SVĚT...

Každý má svou vlastní odpovědnost

Švýcarský spisovatel J. Cotthelf už v 18. století pronesl tuto myšlenku:

„Nedejte se svést řečmi bláznů! Základem života není stát, ani škola, ani nic jiného, ale domov. Říká se, že vládcové vládnou zemím, učitelé učí mládež, ale ve skutečnosti nejdůležitější věcí v každé zemi je rodina a domov. To je základ, z něhož člověk vychází.“

Uplynulo několik dalších staletí a my si uvědomujeme, že tajemství vzkříšeného Krista je sice skutečností žitou bezmála dva tisíce let, ale lidé někdy mají raději tmu než světlo. A tak prožíváme svět vytvořený ne ze skutečnosti, ale z vnitřní reality. Média, móda a reklamy vytváří neosobní davy. Nutí nás uvažovat v jejich intencích. Svoboda je vydávána za zbytečnost. Pod pojmem láska se představují takové obrazy, které, jak kdosi trefně poznamenal, „mají se skutečnou láskou společné asi to, co slovo král se slovem králík.“

Svět je plný lidí, kteří se litují. Kdybych měl tolik a tolik miliónů, kdybych měla jiného manžela, kdybych měl ten dům, to povolání, to auto... V hospodě stejně jako na ulici můžeme slyšet: „Já kdybych byl prezidentem, kdybych byl poslancem, já bych udělal pořádek!“

Zkrátka nosíme v hlavě plno různých představ o spokojeném životě, moci, kráse, štěstí. A sníme a sníme... a život zatím jako skutečnost prochází kolem nás se svými příležitostmi – a my si jich nevšímáme. Představujeme si, co bychom všechno udělali, kdyby – a zatím nám stojí práce doma. Představujeme si, jak bychom změnili tuto zem, kdybychom měli moc – a zatím nám doma umírá láska a vzdalujeme se vlastním dětem.

Rozdíl mezi tebou a např. politikem spočívá pouze v tom, že on má odpovědnost – a ponese si ji i dále – za stát jako takový. Ty za svou rodinu. Můžeš říci chválabohu.

A nevěř, že bys spravoval něco lépe, než spravuješ v této chvíli. Jsi takový, jaký jsi v této chvíli, kdy čteš tyto řádky.

Velikým darem církve člověku je svátost smíření. Je to okamžik, ve kterém se člověk setkává s Bohem, ale také sám se sebou. Přijetí sebe sama takového jaký jsem a pojmenování toho dobrého i zlého ve mne je prvním krůčkem na skutečné a jediné cestě ke štěstí. Máme k tomu příležitost zvláště v době postní. Jestliže si přeji mír ve světě, lásku nebo pochopení, musím vždy začít u sebe. A teprve, až se naučím prožívat Velikonoce, lásku, vytvářet pokoj, pak pochopím i krásu vlastního života. Přestane pro mne věčné coby-kdyby a můj život, i život těch, které nosím ve svém srdci, se stane jedním velikým díkem Bohu za každou minutu života.

*Radostné setkání
se vzkříšeným Kristem přeje
P. Petr Dujka*

Dar Josef Veselý

*Má každý dar svou vůni
a v daru květ je ukrytý
tajemné záhyby a úkryty
tvé duše duši mé zjeví*

*Je v každém daru pohlazení
když ruce na dotek jsou
vzdáleny
a mrazem odcizení nachlazení
čekáme závan plamene*

*A v daru upřímně tak darovaném
je vřdycky naše nové setkání
i osvěžení k další cestě s Pánem
ozvěna hostiny
k níž ty i já
jsme pozváni*

Z dopisů misionáře P. Michala Vrtáka, SVD na Kubě

V minulém roce 2017 přijal kněžské svěcení P. Michal Vrták, SVD. S tímto dobrosrdečným verbistou jsme měli možnost se několikrát setkat. Naposledy začátkem září 2017 během naší farní pouti do Nitry, kdy nám v autobusu dával své novokněžské požehnání před cestou do Banské Štiavnice. V říjnu odcestoval na místo svého misijního působení, na Kubu. Již jako seminarista strávil v těch končinách pastorační praxi, a to v Mexiku.

Své první dojmy a zážitky z ostrova Kuba pečlivě sepisoval a zaslal již několik dopisů, ze kterých Vám nabízíme upravené úryvky. -INW-

Z dopisu prvního

Po přeletu na Kubu – město Havana, farnost sv. Lucie

...Chci na tomto místě sloužit Bohu takovou formou, jakou mi specifické podmínky působení Církve na Kubě dovolí. Večer mne Paco, spolubratr pověřený službou ve farnosti, představí na mši. Bude to má první mše na Kubě, už se celkem těším. Prý přes týden chodí na mši svatou o 300 % míň lidí než v neděli. Vyjádřeno slovy asi šest. Tady v Havaně patří naše farnost svaté Lucie k těm menším, i když máme dva kostely a oba mají i střechu. Spravuje také ještě další dva kostely, které patří do sousední farnosti Kalvárie, a protože zde není kněží nazbyt, abych tu mohl pracovat oficiálně, musím získat něco jako kubánskou občanku, kterou má pro mne vyřídit Konference biskupů Kuby (KBK). Po snídani jsme se tedy vydali na cestu. Nejdříve bylo potřeba zabezpečit 4 ks malých fotografií s mojí tváří. Kdybych byl věděl, jak je tento proces náročný a že nám zabere celé dopoledne, tak bych si fotografie přinesl ze Slovenska :-).

Z dopisu druhého

Cesta do Colón na setkání distriktu

...Naše farní auto sloužící od poloviny 90. let má své mouchy a navíc každou chvíli potřebuje opravu. A pro dva cestující se zavazadly a krabicemi z vydavatelství v Mexiku s publikacemi pro spolubratry, pracující na východě ostrova, je malé, tak se rozhodl spolubratr Paco nám auto pronajmout.

Možná se budete divit, i zde jsou půjčovny aut, ale asi bychom je nedokázali zaplatit. Zde to funguje tak, že oslovíte někoho, kdo má auto v lepším stavu než vy, a požádáte ho, aby vás za jeden a půl násobek měsíčního platu odvezl do 197 km vzdáleného města. Když si to propočítáte na osoby, tak to vyjde celkem levně...

...I když jsme na setkání vyrazili ze spolubratrů jako poslední, tak na místo určené do řeholního domu jsme dorazili jako první. Neměli jsme GPS, ani přesnou adresu, ale dobří lidé z městečka Colón nám už napočtvrté poradili správnou cestu, jak se do domu dostat :-).

Dům původně před revolucí sloužil jako kněžský seminář. Je to dlouhá jednopodlažní budova, ve které kromě tříčlenné komunity kubánských sester žijí dva spolubratři ze společenství Taizé a jeden hlídá pes. Je zde 22 pokojů pro hosty. Když dorazili také spolubratři z východu Kuby, tak jsem se poprvé uvítal i s Lukášem a Radkem. (P. Lukáš Mizerák, SVD a P. Radko Kottra, SVD). I když toto místo není od Havany daleko, je tam citelně více komárů. Je tu však i více zeleně a velikých stromů a ráno hodu před svítáním se zde člověk budí s kokrháním kohoutů a první náznaky pracovního dne připomínají zhušťující se provoz na sousední cestě doprovázené ržáním a klapotem koňských kopyt. No, naprostá romantika, pokud to nejste vy, co zde takto žijete každodenně a nežijete zde proto, že chcete, ale proto, že nesmíte žít jinak...

Z dopisu třetího

...Hlášení kubánského večerního zpravodajství (sobota 9. prosince 2017)... Nezdárně tlumená hysterie v hlase hlasatelky oznámila třetí studenou frontu procházející Kubou během jednoho měsíce, která způsobí propad teplot a skutečně chladné počasí. Vzhledem k oblečení lidí na nedělní mši svaté ji nikdo nebral na lehkou váhu a o své zdraví se postarali teplým oblečením, či dokonce v některých případech i dlouhou šálou natříkrát omotanou kolem krku. Teda týká se to jen těch, kteří navzdory zimě do kostela vůbec přišli, protože mnozí si řekli, že nebudou riskovat. A abych tu zimu vyjádřil čísly, tak

předpověď počasí pro Havanu na nejbližší dny je 21 až 23°C. Samozřejmě nad nulou :-).

V tomto chladném počasí zastihli naši farnost přípravy na hody (farnost sv. Lucie) a také vánoční nověna.

Svatá Lucie je na Kubě dost populární. Ne tak jako Lazar, Marie či Barbora, ale má svůj velký fanklub. Víím, že někomu by se mohlo zdát neuctivé nazvat věřící fanklubem, ale ono těch katolických věřících zase až tak moc není vidět. Spíš potkáte uctíváče, kteří s katolickou církví nechťejí mít nic společného, ale spojením více vyznání a množství pověr se vytvořila i hierarchie svatých, kteří jsou Církví uznávaní a mají své pamětní dny, a které tyto uctíváči a sekty vyhledávají. Hody jsou jedním takovýmto dnem, kdy se lidé sejdou ze široka daleka, aby vykonali pouť a obětovali něco svatého. Od tohoto svátku na oplátku požadují zázrak, nebo aby se jim něco splnilo a oni za to slíbili uctít toho kterého svátce.

Mezi nejpobulárnější svátky patří 17. listopad, kdy si v katolické Církvi připomínáme sv. Lazara. Sekty zde na Kubě to však vnímají trochu jinak a zejména santeros (pozn. red. Vyznavači náboženství na Kubě, ve kterém zůstávají základní rysy a tradice starověkého afrického náboženství.), které máme hned naproti faře. Santeros v tento den-večer rozezvučí své bubny, takže v pěti nejbližších blocích lidé mohou zapomenout na spokojený spánek. Už od rána se chystají na večerní oslavu. Malá komunita santeros, kteří se zde nachází zabíla naproti v garáži 10 slepic a 3 kůzlata.

Svatá Lucie není tedy až tak populární, ale příliv cizích lidí v den slavnosti byl opravdu zřejmý. V našem kostele předchází svátku sv. Lucie 3 dny příprav, kdy se slavila mše svatá i s katechezemi, abychom se lépe připravili. Zúčastňovalo se jich asi 20 lidí z farnosti. Většina z nich přišla v den slavnosti na ranní mši svatou, protože večer se jim to zdálo pozdě, protože je už v šest hodin tma a jsou to lidé již po sedmdesátce... Na večerní průvod, který musel mimochodem Paco vyřídit již 2,5 měsíce předem, aby bylo možno projít čtyřmi rozbitými ulicemi kolem kostela, tak přišli spíše mladí lidé z obou farností, které Paco spravuje. Takže vyřídit

procesí na Kubě není žádná sranda. Když už měl Paco všechna povolení, která potřeboval, ohlásila se mu vedoucí odboru pro náboženské otázky z této čtvrti, která tu zastupuje jedinou stranu, komunistickou, s tím, že si chce s Pacem tuto trasu projít a promluvit si. Dohodli si den a to, že přijde dopoledne. Tak Paco zrušil všechna setkání, která měl ten den naplánována a paní nepřišla. Nezavolala, ani se neměla potřebu omluvit, ale zjevila se v den oslav, v době kdy bylo nejvíce práce a světe div se, když si Paco našel 5 minut na to, aby se šel najíst :-). A tak bylo třeba se postarat i o hosta, pohostit ho, vyslechnout obavy o případném rušení sousedů... Poté, co se občerstvila a pochutnala si na dezertu, přidala ještě pár hesel, jak je strana dobrá, že nám toto umožňuje a abychom si to pamatovali, a dříve, než ji Paco stihl vzít na procházku po trase, tak odešla.

Nakonec se procesí na slovenské poměry neúčastnilo mnoho lidí, ale na místní poměry to bylo perfektní. Celou cestu se zpívalo a děti, které se jen tak potulovaly venku, se k nám místy přidávaly a prožívaly společně s námi tuto výjimečnou chvíli. Vždyť jejich rodiče takovéto procesí nikdy nezažili, protože jim to nebylo umožněno, a tak je to součást obrovského tajemství, které chce být odhalováno.

Problémem je však obrovská nestálost lidí, až na podiv rozdílná od stálosti režimu. Chtějí vše, chtějí to hned a často končí tak, že nemají nic, protože i to poslední, co měli, dali čarodějům a Santeros za nějaké zaručené kouzlo, které je učiní bohatými a šťastnými. Protože, i když se Kubánci často usmívají, nejsou šťastni. I proto jsem se těšil na toto procesí, protože během něj byli jiní, živější, lidštější a radostnější.

Když jsme se vrátili do kostela, bylo tam již spousta přespolních a poprvé jsem viděl náš kostel zaplněný, dokonce i pár lidí vzadu muselo stát. Večerní mši svatou přišel celebrovat havanský pomocný biskup. Po mši následovala malá hostina, podařilo se nám zajistit 100 housek s kouskem salámu a něčím, co připomínalo kečup. A tak to na farním dvoře štěbetalo a hučelo ještě dobře hodinu po skončení slavnosti.

Již dávno jsem se od mých drahých na Slovensku naučil, že není důležité kde jsme, ale kým jsme. A já jsem tu

s těmi, ke kterým jsem poslán. A tak jestli se mi podaří na východ cestovat již v tomto roce nebo až v příštím, na mém rozhodnutí to nic nemění.

Z dopisu čtvrtého

...Tak jsem k Vánocům jako dárek dostal i své první řidičské zkušenosti na Kubě :-). Jel jsem totiž sloužit mše do vzdálenější farnosti. Sedět zde za volantem je jako řídit poprvé v životě vůbec, je to zážitek. Když jsem sedával v autě jako spolujezdec, zdálo se mi řízení na tomto místě trochu chaotické, ale až po osobní zkušenosti jsem pochopil, že je to mnohem horší :-).

....Nakonec jsem se dostal do kostela včas, abychom mohli společně, nás všech osm, slavit svatou mši na Vánoce. Do této farnosti s námi vždy jezdí i jedna naše sestra SSpS, sestra Regina z Indonésie (úžasně veselá a dobromyslná osůbka), která zde během týdne navštěvuje nemocné a staré, a když je potřeba někoho zaopatřit, tak nám dá vědět. Lidí do kostela nepříjde mnoho ani na Vánoce, ale je třeba uznat, že se snaží zpívat jako kdyby jich byl plný kostel. Sestra Regina před každou mší nachystá texty písní a potom pod její taktovkou a mocným hlasem zaznívá oslavné písně na Boží chválu. Kdyby nebyla řeholní sestrou myslím, že s jejím hlasem by neměla problém se uchytit jako zpěvačka. Protože v těchto farnostech, které spravujeme v Havaně není zvykem mít půlnoční, poslední mši jsme slavili v 7 hodin večer, tak jsme si připravili i společnou štedrovečerní hostinu. Chutě to byly opravdu světové. Od Filipín, přes Slovensko až po Kubu :-). Na druhý svátek vánoční bylo v naší farnosti posezení s chudobnými, kteří na Kubě jakože neexistují. Navzdory tomu se jídelna naplnila do posledního místa. Jsou to lidé z blízkého okolí našeho kostela, kteří jako mladí podporovali revoluci, protože se chtěli mít lépe než jejich rodiče a dnes žijí někteří z nich v mnohem horších podmínkách, ale jejich vírou v revoluci to neotřásl, protože ta musí zvítězit...

...Další den jsem jel s našimi sestrami na výlet do centra s dětmi a s pár dospělými z naší farnosti, oficiálně jsme to nazvali prohlídka betlémů v Havaně. Mnoho dětí se do centra města téměř nedostane. Není důvod tam jezdit, když nemáte peníze

(které nemají). Dospělí, kteří by je tam mohli vzít, aby poznali svoji kulturu, na takové věci nemají čas a je dost možné, že toho ani mnoho neví. Bylo to velmi milé a sám jsem byl překvapen, jak umí být Kubánci velice disciplinovaní, když chtějí.

...Kromě běžných povinností a balení a uklízení mne v Havaně čekala ještě zkušenost s oslavou konce roku. Je zajímavé, že na Silvestra přijde do kostela mnohem více lidí než na Vánoce. Je to i tím, že mnoho lidí má v městě návštěvu z východu a lidé z východu jsou jaksi více religioznější a praktikující (kladu si otázku, zda je to s tím východem jen náhoda :-).

A když už jsou ve městě, tak přijdou na mši společně se svými hostiteli (ta musí být dopoledne, protože večer do kostela nikdo nepříjde) a potom už tráví konec roku v družné společnosti rodiny, přátel, sousedů, podle možnosti s tradičními pochoutkami na konec roku...

...Na mé nové místo působení na východě v městečku Yara farnosti sv. Jozefa a sv. Rity, jsme dorazili po zdoluhavé cestě kolem čtvrti na sedm 10. ledna 2018. Navečeřeli jsme se a šel jsem si vybalit. Skončil jsem s tím kolem 11. hodiny večer a kdo by čekal, že v tu dobu, kdy už střízlivého člověka venku neslyšet, bude všude klid, tak by byl asi zklamán. Ani ne 5 minut po tom, co jsem si lehl, se ozval první kohout. Už jsem se polekal, že jsem měl jednu z těch nocí, kdy člověk, i když má dojem, že sotva na chvíli zavřel oči, prospí celou noc a probudí se unavený. Toto ale nebyl tento případ. Nevím, jestli zde kohouti kokrhají hladem, anebo co, ale je to jako revoluce. Trvá celou věčnost a výsledkem jsou unavení lidé. Jeden kohout to vždy začne a postupně se k němu přidávají desítky dalších v širokém okolí. A tato kohoutí „symfonie“ se opakuje přibližně každou hodinu a pak během celé noci...Teda, abych byl upřímný, kolem čtvrté hodiny jsem se na kokrhání probudil naposledy, protože kolem páté mne probudil už neúprosný kvikot našich farních prasátek, které mám zrovna pod okny. Věřím, že si zdejší příroda i já na sebe rychle zvykneme, jinak budu ráno vstávat v podobném stavu jako místní ekonomika, jen pomalu a rozpačitě.

v lásce Trojediného Boha

+
P. Michal, SVD

ČAS

Milý čtenáři, zkus se, prosím, začíst do tohoto krátkého článku a zkus si také sám odpovídat na otázky, které tady budu občas klást. Pokaždé se chvilku zamysli a poté pokračuj, uvidíš, jestli se naše úvahy shodovaly nebo ne.

Už jste si někdy říkali, proč jenom na nic nemáte čas, proč nic nestiháte, proč nemůžete dostat na úkol víc času nebo proč musíte chodit brzy spát? Pokud ano, jsem rád, že nejsem jediný, kdo si tyto otázky klade. Pokud ne, tak to jste asi ten nejšťastnější člověk na Zemi. Dnešní dobu čas velmi omezuje, ačkoli je zde jistý paradox - ve starších dobách (před několika sty let) lidé museli pracovat každý den, a to včetně neděle, po dobu 16 hodin a 8 hodin měli volno, ale měli tehdy více času než máme my v dnešní době, kdy pracovní doba bývá dlouhá kolem 8 hodin. Čím to je?

Lidé si ale pod pojmem „čas“ představují různé věci. Od jakési nadpřirozené hodnoty, která je v neustálém pohybu, až po dobu, která je určena pro naše záliby a koníčky. Osobně si ale myslím, že člověk se o čas sám okrádá a to, že ho nemá dostatek, si většinou způsobuje sám. Pojďme se na to podívat z pohledu studenta. Profesor zadá práci, kterou je nutné odevzdat do pěti dní, a vyžaduje dočvilnost pod podmínkou špatné známky v případě neodevzdaného úkolu. Co student v tomto případě udělá? Jak znám sebe a své vrstevníky, tak si řekneme: „No co, mám pět dní, to je halda času. Pozitíří se do toho pustím.“ Čas plyne a za dva dny si uvědomíme, že ani nemáme zájem ten úkol ještě dělat, tak jej odložíme, poté ještě o den a nakonec si v termín odevzdání ráno uvědomíme, že jsme měli něco udělat, ale nemůžeme si vzpomenout co, načež ve škole zapíráme, že vlastně žádný úkol ani nebyl. Na odkládání věcí není nic špatného, ale musí být moudré. V případě, kdy vím, že mi práce zabere více času, bych neměl něco nechávat na večer před odevzdáním této práce, jinak mi hrozí, že ji nestihnu. Nejlepší je, se naučit se věci odkládat tak, aby vám to pomohlo s něčím jiným. Například upřednostnit učení do předmětu, kde je to opravdu nutné. Pokud opravdu nestíhám a hrozí mi propadnutí z matematiky, přece se nebudu učit češtinu, kde mám samé jedničky, když mi jedna čtverka nebo pětka s tím průměrem ani nepohne. Další řešení pro odkládání je, věci sice odložit, ale

postupně na nich pracovat, třeba každý den udělat malou část, abych toho na tu poslední chvíli neměl tolik.

Starší čtenáři jsou již nejspíš navyklí dělat věci včas, nejlépe hned. Ale i tak se někdy najde chvíle, kdy čas špatně využíváme. Například - proč vozit děti do školy, když to mají sotva 500 metrů cesty a nemusí ani přecházet cestu? Jen ať se projdou a vy tím ušetříte pět minut a nepřijedete pozdě na práci (samozřejmě, někdo má o své děti strach a nechce je tedy nechat jít samotné, to je už jeho volba). Nebo zkuste dělat práce, při kterých můžete svoji pozornost věnovat více věcem najednou - pokud běží v televizi zajímavý pořad nebo film, který chcete vidět, tak u toho můžete třeba žehlit prádlo nebo mýt nádobí. Víím, že není pro každého jednoduché dělat více věcí najednou, ale je dobré se snažit si ten svůj čas také nějak ušetřit, když ho mám přece pořád tak málo, ne?

Co ale mají společného všechny věkové kategorie, je ta nechvalně známá věta: „Mně se nechce! Musím?“ Jak často si tohle asi říkáte v hlavě? Zkuste se zamyslet a vzpomenout si, kolikrát se vám nechce a kvůli tomu něco neuděláte. S mladšími čtenáři, kteří chodí do kroužků, do kterých je přihlásili rodiče, aniž by o to měli zájem, plně soucím, já jsem to zažil taky. Ale nemůžu říct, že by mě to v něčem o něco připravilo, vlastně mě rodiče takhle přihlásili jen jednou, a to do hudebního kroužku, což jsem si nakonec dost oblíbil. Byl jsem sice líný cvičit, ale bavilo mě to a to je na tom to hlavní. Hudba vás může uklidnit nebo ve vás podnítit tvůrčí činnost. Pokud ale opravdu nemáte zájem o nějaký kroužek a chcete si tak moc ušetřit ten svůj čas o tu hodinu, kterou tomu týdně věnujete, tak místo odmítnutí a záškoláctví raději s rodiči tuhle záležitost proberte a zkuste se nějak dohodnout. Ale myslím si, že za pár let budete ještě rádi, že máte hudební základy.

Správné využívání času je náročné, ale i když si myslíme, že ho máme málo, máme ho vlastně docela dost. Samozřejmě se najdou tací, kteří jsou časově opravdu velmi vytížení a jakmile dodělají jednu věc, tak už musí dělat druhou. Ale my ostatní, hlavně školáci, studenti a mladiství, máme

času tolik, že bychom jej mohli rozdávat. A jak ho trávíme? Vezmeme si do ruky mobil, zapneme ten nechvalně známý Facebook a sedíme u toho několik hodin v kuse, přičemž neděláme nic jiného, než jen hledíme do obrazovky a čekáme, až nám tam blikne ta zpráva od někoho, koho jsme vlastně ani nikdy neznali. Taky ty zprávy potom tak vypadají - „Ahoj, co děláš?“ „Nic, píšu si.“ „A co chceš dělat pak?“ „Ani nevím, co ty?“ A ani nám nepřijde divné, že takhle svým časem zcela plýtváme. Chtěl bych ale poprosit rodiče, aby byli v tomto velmi trpěliví a počkali, až to dětem samo dojde, nebo aby jim zkusili navrhnout nějakou činnost, kterou přitom mohou zároveň dělat. Mezi námi - odepsání většinou zabere pouze pár vteřin, a pak jen čekají i deset minut, než jim někdo odepíše. Co tenhle čas, který věnujeme lidem, které jsme jen náhodou našli, protože nám je sociální síť nabídla, věnovat lidem kolem nás? Nechci tady nikoho nutit do křivky, pokud se mu nechce, ale třeba jen to, když neodbudeme rodiče při otázce: „Jak se vede ve škole?“ je docela dobrý pokrok. Myslím, že nikoho nezabije, když obětuje pár vteřin na odpověď: „No, docela dobře, máme za sebou testy, a tak nám dávají učitelé oddech. Myslím, že jsem ty testy napsal, a pěkně. A myslím si, že pokud přidáte i vy nějakou otázku, třeba jestli toho nemají v práci moc, tak uděláte svým blízkým radost. Udělejme si čas hlavně na ty důležité věci.“

Blíží se nám Velikonoce, tak nezatratme svůj čas, abychom jednou nelitovali. I přes to, že někteří lidé nemusí být nějak extra zapálení pro víru, neměli by zapomínat, že Velikonoce jsou ten největší svátek a jsou také svátkem přikázaným. Člověk by neměl mši svatou brát jako povinnost křesťana, ale především jako čas, kdy může najít radu na svůj problém při rozhovoru s knězem nebo může získat chvíli klidu a odpočinku pro svoje myšlenky, protože po něm ve chvíli mše nikdo nic nechce.

Náš čas nám sice nepatří - není to věc, kterou bychom mohli vzít, schovat a až ji potřebujeme, tak ji vytáhneme; ale můžeme se svým časem manipulovat. Ačkoli jde stále kupředu a nemůžeme ho zpomalit, můžeme jej plně využít jen díky svému rozhodnutí.

Pavel Ohryzek ml.

TŘÍKRÁLOVÉ POŽEHNÁNÍ v Olomouci

Přijali jsme pozvání Charity Nový Hrozenkov a 30. prosince 2017 vyrazili na výlet. V katedrále sv. Václava se totiž konalo biskupské požehnání Tříkrálových koledníků, kde jsme rozhodně nesměli chybět.

S velkou radostí jsme v autobuse přivítali našeho P. Dušana Šimalu, SVD. V tom okamžiku bylo zaručeno, že výlet bude stát za to.

Před katedrálou se děti oblékly do hábitů, nasadily korunky, a protože odznáčeků není nikdy dost, museli si připnout hnedle dva. Takto vystrojeni jsme vstoupili do rozlehlého prostoru katedrály a připojili se k ostatním výpravám z celé olomoucké arcidiecéze očekávající mši svatou.

Mši celebroval nově vysvěcený biskup Mons. Josef Nuzík. Mluvil k dětem laskavým hlasem o tom, jak králové v pohádkách spolu často válčí, avšak naši králové, dávní mudrci, se spolu dokázali dohodnout a společně putovali do judského Betléma, aby se poklonili právě narozenému Ježíškoví. Vedení vírou, že právě toto

chudé dítě je Boží Syn. Takto jedno-duše dětem přiblížil evangelijní příběh. Děti mu za jeho slova a požehnání na cestu poděkovaly obrovským zadupáním s potleskem a nechybělo ani společné foto.

Poté se naše pětadvacetičlenná skupina (koledníci od Velkých Karlovic po Hovězí) mohla vydat do kavárny „Bistrá kráva“, kde nás čekalo občerstvení v podobě teplé zelné polévky a nechyběly ani buchety, čaj a káva.

Takto posílnění jsme vyrazili poznávat krásy města Olomouce. Kdo by byl řekl, že pastorační asistentka Charity Maruška Fedorová, která nám dělala průvodkyni, bude vědět tolik zajímavostí z historie města. Měla pro nás dokonce připravenou pátrací akci. Úkolem bylo pomoci české policii, obvodní sídlo Karolinka, pátrat po zloději šplhajícím po římse. A věřte nebo ne, Rozárka jej vypátrala. Sladkou odměnou jí byl pytlík bonbonů. Procházeli jsme různě uličky. Potkali krále na zdi, který si dělal selfíčko. Viděli morový sloup, barokní sloup Nejsvětější

Trojice, Horní i Dolní náměstí, orloj. Navštívili jsme i další kostely, např. sv. Mořice, kde zrovna hrály nádherně varhany a sv. Michala, kde jsme mohli vidět vyřezávaný betlém z Lidečka. Našli jsme v něm spousty různých zvířátek, starých řemesel, ale i Čertovy skály s čertem. Putování jsme završili prohlídkou Arcibiskupského paláce, kam jsme měli volné vstupenky. Tyto platily i do vlastivědného muzea, avšak po zvážení časových možností jsme raději vyrazili k domovu.

Zpáteční cestu jsme si zpříjemnili zpíváním koled. S otcem Dušanem jsme si vzájemně slíbili, že do příštích Vánoc se musíme některé doučit. Podle něj Valaši umí tři-čtyři koledy, a to ještě od každé první sloku, tvrdil nám s úsměvem. Ovšem "Narodil se Kristus Pán" uměli všichni a celou, ještě aby ne, když ji ve vánočním čase zpíváme na závěr každé mše svaté.

Charitě za výlet moc děkuji. A Vás chci pozvat, přidejte se k nám, skupinkových vedoucích není nikdy dost a koleduje se přeci za dobrou věc...

Petra Křupalová

Být šťastný

**Co slovo šťastný znamená?
Co je štěstí pro člověka?**

Lidé se ženou za štěstím a přitom ho nenalézají. Mají pocit, že budou šťastní, až...

Až budou mít lepší zaměstnání, lepšího partnera, lepší auto, více peněz, větší dům, ale vážně nás tyto cíle v budoucnosti, ke kterým směřujeme, udělají šťastnými? Neztratíme se v touze po dalším, větším cíli na cestě a nezapomeneme doopravdy žít a být šťastní? Často si ani neuvědomujeme, co v životě máme. Na příkladu tří lidí si můžeme všimnout, jak nám unikají věci, ze kterých můžeme být šťastní. Člověk jedoucí na kole vidí auto a posteskuje si, jaké by to bylo mít auto. Vedle tohoto cyklisty jde chodec a posteskuje si, jaké by bylo mít kolo. Z dálky je sleduje člověk na vozíku, který by rád chodil, ale je ochrnutý. Na obraz těchto lidí se dá dívat z více úhlů. Jako kdyby se tito lidé hnali za něčím lepším, neuvědomovali si, co mají nebo to přehlíželi a nemohli kvůli tomu být šťastní. Jako by jenom sledovali, co jim v životě

chybí, ale nevšímal si věcí přítomných v jejich životech. Na druhou stranu je důležité mít touhy a přání. Jsou hnací silou v našem životě ke změnám. Jak se píše v 1. listu Korintským 6,12: „Všechno je mi dovoleno – ano, ale ne všechno prospívá. Všechno je mi dovoleno – ano, ale ničím se nedám zotročit.“

Je potřeba pozorně rozlišovat mezi dobrými a špatnými tužbami. A to se dá snáze, pokud si uvědomujeme, co v našem životě máme a za co jsme vděční. Pokud se bezhlavě ženeme za bohatstvím, kariérou, slávou, co po nás zbude, až nás Pán povolá na věčnost? Jako v podobenství o hřivnách, přijdeme s tím, co jsme dostali nebo přineseme mnohem více, než jsme dostali? Užíváme své dary pro dobro sebe i ostatních? Rozvíjíme svoje dary, svoje talenty, učíme se poznávat dobro a hřích? Rozvíjíme svoje poznání nebo si vystačíme s pasivitou? Toužíme po velkých věcech nebo se spokojíme s málem? Byli jsme stvořeni na Boží obraz, proč by se tedy synové a dcery Otce měli spokojit s málem? Všichni jsme byli stvořeni k velkým věcem. Ale ne všichni jsou ochotní svěřit se do rukou

našeho Pána a nechat se jím vést. Cesta to není jednoduchá, je obtížné na ní vytrvat a důvěřovat, ale je to to nejkrásnější, co může člověk prožít. Cesta a život, který pro něj připravil jeho Otec. Zkusme v sobě najít odvahu k tomu, k čemu nás povolává náš nebeský Otec. Ať je to zasvěcený život, služba druhým, manželství, rodina. Někdy se nám to může zdát jako maličkost, ale často právě každodenní maličkosti vedou k obrovským a nádherným věcem. Vždyť například úsměv. Taková drobnost, jako se usmát na druhého, a přitom to může člověku zlepšit den. Pomoci druhému, říci vlídné slovo, zavolat a ozvat se, jak se daný člověk má a čím žije. Sami bychom měli nejlépe vědět, jaké jsou naše možnosti a schopnosti. Co dáš, to dostaneš. Jak jednoduché, a přitom tak účinné. Nemějme strach se na někoho usmát nebo někoho pochválit. Žijme odvážně, žijme v radosti, zkoušejme nové věci, zkoumejme nové možnosti. Mějme srdce upřené na Pána a důvěřujme mu. Najděme odvahu vykročit za hranici pohodlnosti. Vždyť až za ní se dějí změny a zázraky.

Připravil Josef Hodulák

►► Laskavost nemůže být ctností sama o sobě, předpokládá přítomnost jiných ctností. Je možno opakovanými úkony přitahovat ctnosti a hromadit je v srdci proniknutém laskavostí. ◄◄

Přespolní misionář se hlásí o slovo

Uplynulo přes půl roku od mé krásné letní dovolené na Valašsku spojené se slavením mše svaté a s udílením primičního požehnání v kostele sv. Jana Křtitele v Novém Hrozenkově. Stále vděčně vzpomínám na přijetí, kterého se mi od vás v mé „druhé domovině“ dostalo.

Chtěl bych především ještě dodatečně poděkovat všem štědrým dárcům z farnosti. Ve sbírce při mši svaté a skrze osobní finanční dary jsem na Hrozenkově obdržel požehnaných 24.081,- Kč, které jsem pak směl předat na podporu naší misie s mládeží v Česku. Bylo to mé přání podpořit právě tuto naši činnost. Ačkoliv teď působím v Německu, zůstávám v těsném kontaktu se spolubratry Obláty v Čechách, zvláště pak s těmi, kteří pracují s mládeží. Na severním Plzeňsku (Plasy, Manětín a okolí) pracují Obláti (nejen) s mladými lidmi na nejrozličnějších projektech evangelizace a sociální pomoci. Finanční dar investují do technického vybavení potřebného na větší akce (zvuková, projekční a světelná technika).

Co se týče mého působení v Německu, až do konce října minulého roku jsem v rámci svého ročního pastoračního praktika působil v jedné farnosti ve Fuldě (Hesensko). Tam jsem se hodně naučil. Naše oblátská komunita se nachází nedaleko fary, a tak jsem se každý den cestou pěšky k faře ptal se sám sebe, co mě asi dnes čeká, a taky se modlil za každé setkání, jednání a plánování i za tichou přípravu u psacího stolu. A že bylo co připravovat: kázání různého druhu, katecheze, hodiny náboženství ve škole, kurzy přípravy na první sváté přijímání a biřmování, kurzy víry pro mládež i pro dospělé, letní tábor

pro 90 dětí a mladých, víkendy pro děti, pro mládež nebo pro celé rodiny, ale i křty, pohřby, návštěvy nemocných a starých lidí... Naštěstí jsem opravdu máloco musel připravovat sám. Farní tým složený z faráře, kaplana, případně jáhna (sám jsem byl nejdříve jáhnem, po kněžském svěcení pak kaplanem) a pastoračních asistentů je relativně mladý a dobře sehraný. Mnoho laiků včetně mladých se podílí na pestrém životě farnosti. Původně jsem měl trochu strach, že v Německu nezažiji a nebudu moci používat naši oblátskou misijní metodu č. 1: blízkost k lidem. Avšak i zde jsem měl dost příležitostí ji využít. Dostalo se mi vřelého přijetí a postupně mezi námi vznikly i velmi přátelské vztahy; zvláště s některými rodinami a s mládeží, se kterou jsem byl více v kontaktu, se dál setkávám. Mít v okolí pár dobrých kontaktů je velkým požehnáním pro naši komunitu, jak sami poznáváme.

Naše oblátská komunita ve Fuldě se totiž také věnuje misii s mládeží. Jen jsme v Německu v jistém smyslu „pozadu“ oproti našim spolubratrům z Česka. Ale to nás neodradí. Od listopadu pracuji plně nasazen právě v naší oblátské pastoraci mládeže. Obnáší to především návštěvy škol, bohoslužby či rekolekce pro školy, třídy a skupiny mládeže, večery chval a adorace pro děti a mládež a zkoušení nových možností, jak oslovit dnešní mladé lidi a pozvat je k objevování Boha. Je to práce, která mě velmi baví a která mě zároveň pomáhá růst v mé lidskosti i ve vztahu k Bohu. Je náročná. Právě to mi svědčí.

I tento čas v pastoraci mládeže v Německu se mi však rychle krátí. Brzy se zapotím úplně jinde. Na konci

září jsem obdržel svou tzv. první obedienci, tj. své první nasazení po kněžském svěcení. A jde o nasazení vskutku misijní: Zimbabwe. V této zemi v jižní části Afriky působí cca 15 misionářů Oblátů. Jsou jak ve městě, tak i na venkově, a věnují se nejrozličnějším pastoračním a misijním činnostem, zejména mezi chudými lidmi. Chudých je tu podle mých zpráv hodně, a to i přesto, že se Zimbabwe kdysi nazývalo „Švýcarsko Afriky“. Avšak hospodářství se během posledních desetiletí výrazně zhoršilo. Inflace dosáhla řádu milionů procent. Nynější politický vývoj, kdy prezident Mugabe pod tlakem svých spolustraníků odstoupil, slibuje mírné zlepšení velmi tíživé hospodářské situace. Já pro sebe doufám, že situace v této zemi bude natolik příznivá, abych včas obdržel pracovní vízum a na konci září tohoto roku se tam mohl vydat. Dostat se do vzdálených misíí byl vždy můj sen. Na druhou stranu mě již teď mrzí, že musím zas odejít od lidí, kteří mi mezitím přirostli k srdci, od spolubratrů a od „rozdělané práce“. Ale takový je život misionářů...

Jaký je život misionáře v Zimbabwe, to jsem si již nechal vyprávět od verbisty P. Františka Kantára, SVD během krátké návštěvy u něj ve Velkých Karlovicích. Takovou příležitost jsem si opravdu nemohl nechat ujít. Však když nás Bůh volá k nějakému novému úkolu, dá nám zároveň i dostatek sil a možností k jeho naplnění.

S přáním důvěry v Boží věrnost vám žehnám a těším se na viděnou v srpnu, kdy bych se měl zas krátce objevit na Hrozenkově.

P. Karel Mec OMI

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA „PŘINESLA“ 647 051,- Kč

Velké Karlovice	116 627,-Kč
Karolinka	76 616,-Kč
Nový Hrozenkov	147 805,-Kč
Halenkov	102 602,-Kč
Huslenky	69 943,-Kč
Zděchov	29 901,-Kč
Hovězí	103 557,-Kč

Opět po roce se v lednu tříkráloví koledníci hrozenkovské Charity vypravili do kopců i údolíček. V terénu bylo 252 králů, nebo-li 84 skupinek s vedoucími. Rozlehlá oblast, kterou měli „na starosti“, zahrnovala 7 obcí

Horního Vsacka - od Velkých Karlovic až po Hovězí. Výsledná částka, již se letos Charitě Nový Hrozenkov podařila „vykoledovat“, činí 647 051,- Kč.

Kromě již tradiční okamžité pomoci nejpotřebnější budou peníze použity na pořízení tepelného čerpadla pro Víceúčelový charitní dům v Halenkově. Uspořené peníze z vytápění pak budou využity na zakoupení rehabilitačních pomůcek pro klienty či na aktivity halenkovského stacionáře Slunečnice. „Částka, která zůstává na

naše projekty, činí 58 %. Jak už jsme se několikrát zmiňovali, v letošním roce bychom se velmi rádi pustili do budování nového, energeticky méně náročného topení pro Víceúčelový dům na Halenkově. „Díky vstřícnosti lidí na Valašsku budeme moci na jaře instalaci tepelného čerpadla započít.“ přibližuje situaci Danuše Martinková, ředitelka Charity Nový Hrozenkov. „Moc děkujeme všem účastníkům Tříkrálové sbírky. Pomáháte plnit naše skoro nespílitelná předsevzetí,“ dodává.

Charita Nový Hrozenkov (ren)

VÝLET NEBO ÚKLID?

Svátek Matek se nezadržitelně blíží a s ním se nabízí i otázka, co milého, užitečného či zajímavého našim maminkám a babičkám darovat. Charita Nový Hrozenkov přišla s nápadem jedinečných dárkových poukazů. První z nich vám umožní darovat výlet našim komfortním autobusem, jež je uzpůsoben i pro hůře se pohybující zájemce. A že je z čeho vybírat. V nabídce jsou zájezdy za poznáním, zábavou i ty poutní.

Druhým originálním tipem na dárek je dárkový poukaz, který naše ženy jistě velice ocení. Nabízíme vám totiž skvělou možnost darovat úklid a dopřát našim milým maminkám a babičkám chvíle jistě zaslouženého oddechu. Zaleží na vás, zda půjde o komplet jarní úklid domu, bytu či jen mytí oken, čištění sedaček nebo kobereců nebo o generální úklid auta aj. Naše profesionální úklidová firma U3, která využívá nejmodernější techniku včetně čistících prostředků se o vše postará. Skvělé reference a především naprostá diskrétnost jsou jasným garantem, že ani s tímto dárkovým poukazem neprohlopíte.

Více informací o dárkových poukazech získáte na tel.: 604 211 679.

NENECHTE SI UJÍT AKCE HROZENKOVSKÉ CHARITY

V sobotu **12. května 2018** od 16.00 hod. v Lidovém domě v Novém Hrozenkově vystoupí MISTRŮŇANKA v koncertě Charity Nový Hrozenkov ke Dni Matek.

V pátek **18. května 2018** od 16.00 hod. opět v Lidovém domě v Novém Hrozenkově přednáška známého psychiatra, spisovatele, kněze MAXE KAŠPARŮ na téma: "Čtyři zabijáci našich vztahů".

Předprodej vstupenek na akce v Lidovém domě bude zahájen koncem března na všech pobočkách Charity Nový Hrozenkov. Vstupné na koncert MISTRŮŇANKY je 190,- Kč a na přednášku MAXE KAŠPARŮ je 110,- Kč. Více informací získáte na telefonním čísle: 734 685 454.

Charita Nový Hrozenkov

OSMISMĚRKA

P E T R K L Í Č E N E J D
O A O C K H T L E O E D U
D O M O V O U O Ě H C T H
B I A P A D T V N N L Ú A
Ě E R U E B R Ě B Í Ř H N
L E Š L C L D K R O K U S
A L B E I Y I N A R C I S
K Z N C L Ň P Š A A L O B
E Ů Á T S E L V K T Í K Ř
Č K P V A J Í Č K A S T E
Í J I I R J C J U T T Á Z
J M L J K Í N A Ř T K Ě
A L U P E N Í R E K Y O N
Z E T M N Ě K O Č I Č K Y

„Ježíš však řekl: „_____
neboť takovým patří království nebeské.“
(MT 19, 14)

Vyškrtním slov v osmisměrce doplníte chybějící text...

Slova na vyškrtní:

BŘEZEN, KOTĚ, BLEDULE, ČLOVĚK, DOMOV, DUHA, HRÍBĚ, JARO, JÍVA, JEHNĚDY, JÍVA, KOČÍČKY, KOŤÁTKO, KRASLICE, KROKUS, KUŘE, KÚZLE, LÍSTKY, LUPENÍ, NARCIS, OCÚN, PAMPELIŠKA, PETRKLÍČ, PLÍCNÍK, PODBĚL, PULEC, ŠRAMOT, TATAR, TULIPÁN, ÚL, VAJÍČKA, ZAJÍČEK

LOGICKÁ HŘÍČKA

					18
					11
					21
					16
					?
10	20	19	19	?	

Ti, kdo rádi soutěží, týká se všech věkových kategorií, mohou své řešení alespoň jednoho úkolu odevzdat při mši v neděli 1. dubna do připraveného košíku. Při každé mši budou vylosováni 3 odpovědi a jejich řešitele odměníme.

Děkujeme všem, kdo se zúčastní,
připravili "Křupalici"

Pořad bohoslužeb Velikonoce 2018 Nový Hrozenkov

Středa 28. března 2018

Mše svatá 8.00

Čtvrtek 29. března 2018 - Zelený čtvrtek

Mše sv. - památka Poslední večeře 18.00

Pátek 30. března 2018 - Velký pátek

Ranní chvály - začátek adorace 9.00

Křížová cesta 17.30

Obřady Velkého pátku 18.00

Kostel otevřen pro adoraci do 21.00

Sobota 31. března 2018 - Bílá sobota

Ranní chvály - začátek adorace 9.00

(kostel celý den otevřen)

Konec adorace u Božího hrobu 19.45

Velikonoční vigilie -

obřady Bílé soboty 20.00

Po obřadech požehnání velikonočních jídel

Neděle 1. dubna 2018

Zmrtvýchvstání Páně

Mše svatá 9.15

Mše svatá pro děti 11.00

Pondělí 2. dubna 2018

Velikonoční pondělí

Mše svatá 9.15

Mše svatá pro děti nebude sloužena

Karolinka

Pondělí 26. března 2018

Mše svatá 18.00

Čtvrtek 29. března 2018 - Zelený čtvrtek

Mše sv. - památka Poslední večeře 16.00

Pátek 30. března 2018 - Velký pátek

Ranní chvály 8.00

Křížová cesta 15.15

Obřady Velkého pátku 16.00

Sobota 31. března 2018 - Bílá sobota

Ranní chvály - začátek adorace 8.00

(kostel celý den otevřen)

Konec adorace u Božího hrobu 17.45

Velikonoční vigilie -

obřady Bílé soboty 18.00

Po obřadech požehnání velikonočních jídel

Neděle 1. dubna 2018

Zmrtvýchvstání Páně

Mše svatá 7.30

Pondělí 2. dubna 2018

Velikonoční pondělí

Mše svatá 7.30

Dále dle pravidelného pořadu bohoslužeb.

Izrael z pohledu poutníka

V úterý **24. dubna** Vás srdečně zveme od 17.30 hodin do knihovny v Novém Hrozenkově na cestopisnou besedu s Ondřejem Cíchou.

Prázdninové dobrodružství

Milé děti od ukončené 2. třídy do 7. třídy, zveme vás všechny od neděle 22. do soboty 28. července do Domu Svätého Jozefa v Terchovej (asi 20 km od Žiliny) na Slovensku, kde spolu budeme prožívat nejedno dobrodružství v krásné přírodě Malé Fatry. Připomeňte doma rodičům, že už je nejvyšší čas, aby vám vyřídili vlastní pas nebo občanský průkaz.

Přihlášky budou k dispozici koncem dubna (po farním plese) v kostele.

*Těší se na vás za tým animátorů
Joe (Josef Hodulák)*

Noc kostelů

Noc kostelů je každoročně pořádaná akce. Je to příležitost pozvat širokou veřejnost do kostelů a ve večerní a noční atmosféře zde nabídnout možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím hudby, umění či zážitků. V letošním roce se bude konat v kostele Panny Marie Karmelské v Karolince v pátek **25. května** od 17 hod. Těšit se můžeme na vystoupení žáků ZUŠ Karolinka, hraný příběh Betlémští pastýři v podání „našich“ dětí, besedu o misiích s P. Františkem Kantárem SVD, který působí ve Velkých Karlovicích a také vystoupí schola. Budete si moci prohlédnout průřez fotografií z Tříkrálové sbírky po naší farnosti za uplynulé roky a děti si odnesou vlastnoručně vyrobený suvenýr.

*Na Vaše další náměty se těší
tým pořadatelů pod vedením
Petry Křupalové*

První svaté přijímání

V tomto roce přistoupí k prvnímu svatému přijímání ve farním kostele v Novém Hrozenkově **13. května** v 9.15 hod a v Karolince **27. května** 2018 v 11 hodin.

Pout' do Skalič

V tomto roce je naplánována na pondělí **28. května** 2018 v 16 hodin.

Pout' děkanátu Vsetín

Za obnovu rodin a kněžská povolání budeme prosit děkanátu na Velehradě v sobotu **26. května** 2018 Již nyní se prosím zapisujte na tuto pout' v zákrstii. Naše farnost má v tomto roce na starosti vedení modlitby rozjímavé-ho růžence.

Slavnost Božího Těla

Slavnost Božího Těla a Krve Páně v Karolince oslavíme ve čtvrtek **31. května** 2018 a v Novém Hrozenkově v neděli **3. června** 2018. Prosíme farníky o pomoc s přípravou výzdoby a oltářů a také, aby přišli pokud možno v krojích.

Farní ples

Protože v letošním roce oslavíme 20leté výročí příchodu misionářů - verbistů do naší farnosti, tak tématem letošního plesu budou MISIE. Srdečně Vás zveme, abyste se přišli společně pobavit a zatančit si za doprovodu dechové hudby Lidečanka v sobotu **21. dubna** 2018 od 19.30 hod do sálu Lidového domu v N. Hrozenkově. Lístky s místenkou bude možno zamluvit od úterý 3. dubna na tel: 604 279 637 od 15 hodin. Prodej lístků bude v neděli 8. dubna po všech mších svatých, poté bude prodej zajišťovat paní Sylva Šarmanová. Cena vstupenky včetně večere je 200,- Kč.

Poutní slavnosti

Poutní slavnosti v naší farnosti se budou slavit ve farním kostele sv. Jana Křtitele v N.Hrozenkově v neděli **24. června** 2018 (mše sv. v 9.15 a 11 hodin) P. Waldemar Grieger, SVD a ve filiálním kostele Panny Marie Karmelské v Karolince v neděli **15. července** 2018 (mše sv. v 7.30 a 11 hodin).

Zapisování mešních úmyslů

V sobotu **9. června** od 8 do 11 hod. se v N. Hrozenkově na faře budou zapisovat úmysly na druhé pololetí tohoto roku (červenec - prosinec 2018). V Karolince se úmysly budou zapisovat v neděli **10. června** 2018 po mši svaté v místnosti pod věží. Využijte pokud možno tohoto termínu. Děkujeme.

*P. Dušan Šimala, SVD
správce farnosti Nový Hrozenkov*

POZVÁNKA

Drahi naši farníci, už je tomu tri roky, čo som bol u vás na pastoračnej praxi, na ktorú často v dobrom spomínam. Pomaly sa blíži kňazská vysviacka a bol by som veľmi rád, keby ste tieto chvíle prežili so mnou. Ak dá Pán Boh, tak vysviacka bude 15. júna 2018. Je to piatok o 16.00 hod. Nemusíte však cestovať do Nitry, stačí keď pridete za kopec do Terchovej, pretože tam budem mať aj vysviacku aj na druhý deň v sobotu 16. júna 2018 primície. Prosím vás zároveň o modlitby, aby som ešte mohol dokončiť štúdiá a stával sa viac takým, akého ma chce mať Boh. Ďakujem vám, že na nás pamätáte a prajem vám ešte požehnaný čas pôstu a skutočnej radosti z Pánovho Zmŕtvychvstania.

V modlitbe Tomáš Baleja, SVD

Svätost křtu přijali a novými farníky se stali

17. prosince 2017

Tomáš Černota, Matouš Tlašek a Samuel Slezáček

21. ledna - Jan Michálek,
Ondřej Šimák a Josef Helis

25. února

Ellen Veronika Krycnerová
18. března - Alžběta Valíčková

Do věčnosti nás předešli

koncem měsíce prosince
Josef Zaplač (1948) z N.H.

V měsíci lednu

Alois Jurečka (1940) z Karolinky
Anna Haplová (1939) ze Vsetína
Emilie Ráčková (1938)

roz. Mynarčíková z N. Hrozenkova
Daniel Andryšek (1983) z N.H.
Stanislava Provázková (1935)
roz. Zbranková z N. Hrozenkova

V měsíci únoru

Marek Dujka (1975) z Karolinky
Pavel Šulák (1974) z N. Hrozenkova

V měsíci březnu

Jaroslav Řepka (1960) z N.H.
František Kret (1948) z N.H.
Zdeněk Čotek (1952) z Karolinky
Jarmila Jančová (1929)
roz. Pšenícová z N. Hrozenkova